

عنوان مقاله:

ارزیابی هیستوپاتولوژی عصاره هیدروالکلی گیاه مرزه کوهی و مامیران برای ترمیم زخم های پوستی ایجاد شده موش سوری

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در علوم کشاورزی غذای سالم از مزرعه تا سفره (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فاطمه غلامی - استادیار میکروبیولوژی، دانشکده میکروبیولوژی، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران،

خلاصه مقاله:

از هزاران سال پیش از گیاهان به عنوان ماده ی ترمیم دهنده ی زخم ها استفاده شده است. گیاهان الطیب و مامیران از جمله گیاهانی است که به وفور قابل دسترس و استحصال می باشد. در این پژوهش تعداد ۲۴ موش سوری با میانگین سنی ۷ ماه و میانگین وزنی ۲۲۰ گرم در شرایط دمایی و تغذیه ای یکسان (دما ۲۰ تا ۳۰ درجه سانتی گراد و ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی) در سه هفته نگهداری می گردند. همچنین از نظر دسترسی به آب و غذای بهداشتی و شرایط به دور از آلودگی قرار میگیرند. موش ها به سه دسته تحت مطالعه قرار میگیرند گروه اول بدون درمان (گروه کنترل) و گروه دوم تحت درمان با پماد هیدروالکلی تهیه شده از عصاره خالص گیاهان مرزه کوهی و گروه سوم تحت درمان با پماد هیدروالکلی تهیه شده از عصاره ی مامیران. در روز عمل موش ها با استفاده از تزریق داخل صفاقی (۳۵ میلی گرم کتامین ۵ درصد به ازای هر کیلوگرم و دیازپام ۵ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم) بی هوش می گردند. ناحیه ی پشت کمر تمامی حیوانات به طور کامل تراشیده می گردد. زخم پوستی تمام ضخامت به شکل دایره ای به قطر ۲ سانتی متر ایجاد می شود. ضمناً مقدار جمع شدگی زخم با استفاده از سطح محاسبه شده زخم به دست آمده و مورد تجزیه و تحلیل آماری (با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون T، قرار خواهد گرفت. در مطالعه حاضر طبق بررسی های میکروسکوپی و ماکروسکوپی، سرعت جمع شدگی و بهبود زخم در گروه های تحت درمان با پماد به صورت معناداری بیشتر از گروههای شاهد بود. در این بررسی گروه تحت درمان با پماد مامیران روند ترمیم ای سریع تری از گروه تحت درمان با پماد مرزه کوهی داشت.

کلمات کلیدی:

التیام زخم ، پماد هیدروالکلی مرزه کوهی ، پماد هیدرو الکی مامیران، موش سوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1560597>

